

РЕШЕНИЕ

№ 617

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XVII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежина Колева

Членове: Петър В.. Сантиров
Петя Попова

в присъствието на прокурора И. Г. З.

като разгледа докладваното от Снежина Колева Въззивно административно наказателно дело № 20221100600405 по описа за 2022 година

С решение от 07.12.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 14144/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, обвиняемият М. Р. Б. е признат за виновен в това, че на 05.12.2020 г. около 15:20 часа в гр. София, ж.к. „****“, бул. „Йерусалим“, на паркинга на магазин „Фантастико“, държал без надлежно разрешително, изискващо се съгласно чл. 73, ал. 1 и ал. 2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (ЗКНВП) и чл. 1 и следващите от Наредба за условията и реда за разрешаване на дейностите по чл. 73, ал. 1 от ЗКНВП, високорисково наркотично вещество – амфетамин (в смес с кофеин) с него тегло 4,91 грама, с процентно съдържание на активен наркотичен компонент амфетамин 13,00 %, на стойност 147,30 (сто четиридесет и седем лева и тридесет стотинки) лева, включено в Списък I „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ – Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, издадена на основание чл. 3, ал. 2 от ЗКНВП, като деянието представлява маловажен случай, поради което и на основание чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 1, вр. чл. 378, ал. 4, т. 1 от НПК, вр. чл. 78а от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание глоба в размер на 500,00 (петстотин) лева.

На основание чл. 354а, ал. 6, вр. чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК инкриминираното наркотично вещество е отнето в полза на държавата.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК обв. М. Б. е осъден да заплати по сметка на СДВР направените по делото разноски на досъдебното производство в размер на 377,61 (триста седемдесет и седем лева и шестдесет и една стотинки) лева, както и 5,00 лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Срещу решението в санкционната част в законоустановения срок е постъпил въззивен протест от прокурор при СРП. Счита се, че размерът на глобата е определен неправилно, в противоречие със закона и задължителното му тълкуване в т. 6 от Постановление № 7 от 1985 г. на ВС (относно неприложимостта на нормата на чл. 55 от НК) и се настоява за увеличаването ѝ до минимума, предвиден в чл. 78а, ал. 1 от НК – 1000,00 (хиляда) лева. Изтъква се също, че определеният размер от 500,00 (петстотин) лева не би могъл да постигне целите на наказанието по чл. 36 от НК, респ. по чл. 12 от ЗАНН.

Срещу решението е постъпила и въззивна жалба от обв. М. Б. чрез защитника му, с която се излагат доводи за неправилност на съдебния акт поради отказа да бъде приложена нормата на чл. 9, ал. 2 от НК. Прави се искане за отмяна на решението и оправдаване на обвиняемия.

В проведеното по реда на чл. 327 от НПК закрито съдебно заседание въззивният съд е приел, че за правилното решаване на делото не се налага разпит на обвиняемия, както и събирането на други доказателства.

Обв. М. Б. нередовно уведомен, не се явява в открито съдебно заседание, но се представлява от защитника си – адв. А. Ф..

В хода на съдебните прения представителят на Софийска градска прокуратура поддържа, че наказанието на обв. М. Б. следва да бъде в размер на 1000,00 (хиляда) лева, като посочва, че в случаите, при които максималният размер на глобата на особената наказателна норма е равна на долната граница на административното наказание по чл. 78а, ал. 1 от НК, се дерогира прилагане на принципа за индивидуализация на наказание и следва да се приложи само принципа на законоустановеност и законосъобразност на наказанието и в този случай глобата трябва да бъде равна на минимума, предвиден в чл. 78а, ал. 1 от НК. Счита жалбата на обвиняемия за неоснователна, тъй като според държавното обвинение не може да бъде приложен чл. 9, ал. 2 от НК с оглед теглото, процентното съдържание на активен компонент и пазарната стойност на намереното в държане на обв. Б. наркотично вещество.

Защитникът на обв. М. Б. прави искане за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което обвиняемият да бъде признат за невинен по повдигнатото му обвинение. Излага, че макар формално да осъществява признаците на престъпление по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 1 от НК, обществената опасност на деянието, извършено от обвиняемия, е явна незначителна по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, XVII-ти въззивен състав, след като обсъди доводите във въззивните протест и жалба, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните, и след като в съответствие с чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваното решение, констатира следното.

Воззивните протест и жалба са подадени в законоустановения срок от надлежно легитимирани страни срещу съдебен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол, поради което са допустими.

Разгледани по същество, жалбата е неоснователна, а протестът е основателен.

Обвиняемият М. Р. Б. е роден на **** г. в гр. Перник, български гражданин, със средно образование, неосъждан, трудово ангажиран.

На 05.12.2020 г. за времето от 07:00 часа до 19:00 часа свидетелите М.К., А.К. и Е. Г. – полицейски служители към 07 РУ – СДВР, били назначени като АП 152 и изпълнявали служебните си задължения. На същата дата около 15:20 часа при обход на

маршрут свидетелите забелязали обв. М. Б., който се намирал в гр. София, ж.к. „****“, бул. „Иерусалим“, на паркинга на магазин „Фантастико“.

На полицейските служители им направило впечатление, че след като ги забелязал, обв. Б. се притеснил, извадил от якето си полиетиленова свивка и я пуснал на земята. Свидетелите незабавно пристъпили към проверка и го попитали какво има в свивката, която хвърлил. Обв. Б. признал, че съдържа амфетамин и изразил желание да предаде наркотичното вещество доброволно.

Случаят бил докладван на ОДЧ при 07 РУ – СДВР и обв. Б. бил задържан за срок от двадесет и четири часа по реда на ЗМВР в помещение за временно задържане на 07 РУ – СДВР. С протокол за доброволно предаване от същата дата обвиняемият предал един брой полиетиленова свивка, съдържаща вещество на бучки.

В хода на разследването била изготвена експертна справка № 3089-X/2020 г., съгласно която при тестване на предоставеното от обв. Б. вещество се получава оцветяване, показателно за наличие на амфетамин.

Нетното тегло на обекта е 4,91 грама и в него е доказано наличие на амфетамин и кофеин. Процентното съдържание на активния компонент – амфетамин, е 13 %.

Стойността на процесното наркотично вещество амфетамин с общо нето тегло 4,91 грама е 147,30 (сто четиридесет и седем лева и тридесет стотинки) лева, при цена за грам 30,00 (тридесет) лева.

Обв. М. Б. е психично здрав, при него е налице психична годност за даване на обяснения, в случай че желае, а психичното му състояние не се явява пречка да участва във всички фази на наказателното производство. При него е налице епизодичен прием на КА.бис и по-рядък такъв на стимуланти, но не е налице зависимост към наркотични вещества с характерните промени на физиологично, когнитивно и поведенческо равнище.

За да постанови атакувания съдебен акт, СРС е провел съдебно следствие по реда на глава XXVIII от НПК, като е съобразил събраните пред него и на досъдебното производство относими доказателствени източници, а именно: **гласните доказателствени средства** чрез показанията на свидетелите М.М.К. (л. 4 от ДП), А.Б.К. (л. 5 от ДП) и Е. С. Г. (л. 6 от ДП); **писмените доказателства и доказателствени средства**: протокол за доброволно предаване от 05.12.2020 г. (л. 7 от ДП), експертна справка № 3089-X/2020 г. (л. 9 от ДП), протокол за оценка на наркотични вещества от 24.04.2021 г. (л. 38 от ДП) и справка за съдимост на обв. М. Б. (л. 59 от ДП); **способи на доказване**: физикохимична експертиза по протокол № 798-X/2020 г. (л. 30-31 от ДП) и комплексна съдебнопсихиатрична и психологична експертиза (л. 41-46 от ДП).

Въззивният съд констатира, че първоинстанционното решение е постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, а при обсъждане на доказателствената съвкупност не са допуснати съществени процесуални нарушения. Настоящата инстанция не откри основания за ревизиране на приетата от първия съд фактология, която е изяснена съобразно точния смисъл на доказателствения материал без да са допуснати логически грешки при обсъждането му или превратно тълкуване. Извършеният от СРС А.лиз на доказателствата напълно се подкрепя от настоящата инстанция, като при установяване на решаващите факти, свързани с въпроса извършено ли е инкриминираното деяние от обв. М. Б., контролираният съд е А.лизирал подробно доказателствената съвкупност, в която с решаващо значение са данните от кредитираните гласни доказателствени средства, писмените доказателства и експертното заключение на физикохимичната експертиза.

Въззивният съд А.лизира показанията на свидетелите М.К., А.К. и Е. Г. и ги

кредитира като такива с висока доказателствена стойност, като от тях се установяват времето, мястото и механизма на извършеното от стрА. на обв. М. Б. деяние. Въззивният съдебен състав намира показанията им за непротиворечиви, хронологично последователни и убедителни относно случилото се на процесната дата и място и предприетите от тях действия – съответно по пристъпване към проверка на обвиняемия, въпросът на полицейските служители, отправен към него, признанието му, че хвърлената от него полиетиленова свивка съдържа наркотично вещество и доброволното предаване на последното на полицейските служители.

Въззивният съд кредитира като обективни и компетентно изготвени експертна справка № 3089-Х/2020 г. и заключението на физикохимичната експертиза по протокол № 798-Х/2020 г., от които се установява вида и количеството на предаденото от обв. Б. с протокола за доброволно предаване от 05.12.2020 г. наркотично вещество. От протокола за оценка на наркотични вещества се изяснява стойността на наркотичното вещество към инкриминирА.та дата.

Настоящата инстанция даде вяра и на заключението на изготвената в хода досъдебното производство КСППЕ като обективно и компетентно изготвено, от което се изяснява, че обв. Б. е психично здрав и е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

Съдът кредитира и приложената по делото справка за съдимост на обв. Б., от която изведе данни за липса на предишни осъждания, с оглед на което към датата на извършване на престъплението, обвиняемият е с чисто съдебно минало.

След самостоятелна проверка, въззивният съд установи, че остА.лите доказателствени източници не съдържат противоречия помежду си, поради което не е необходимо да бъдат обсъждани поотделно по аргумент за противното от чл. 305, ал. 3 от НПК.

Въз основа на направения доказателствен А.лиз и установената чрез него фактическа обстановка, настоящата инстанция споделя крайния правен извод на първоинстанционния съд, че обв. М. Б. е осъществил състава на престъплението по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 1 от НК.

В съответствие с материалния закон, районният съд от обективна стрА. правилно е изяснил, че на инкриминираните време и място обв. М. Б. без надлежно разрешително по ЗКНВП държал в себе си високорисково наркотично вещество – амфетамин, него тегло 4,91 грама, с процентно съдържание на активен наркотичен компонент амфетамин 13,00 %, на стойност 147,30 (сто четиридесет и седем лева и тридесет стотинки) лева, като амфетаминът е поставен под контрол съгласно ЗКНВП и е включен в Списък I „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета с ПМС № 293/27.10.2011 г. на основание чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от ЗКНВП.

Настоящият съдебен състав, в унисон с виждането на СРС, намира, че престъпното поведение на обвиняемото лице се субсумира именно под по-леко наказуемия състав на 354а, ал. 5, вр. ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 1 от НК.

Количеството, държано от обвиняемия и стойността му - по-ниска от установения размер на минималната месечна работна заплата за стрА.та към датата на извършване на деянието, данните за личността на обвиняемия - млад човек, но също и за такъв, който полага общественополезен труд, и е оказал пълно съдействие на органите на реда, както и изолирания характер на деянието в живота му, показват обществена опасност, която е значително по-ниска от типичния състав на

престъплението по чл. 354а, ал. 3 от НК и определят случая като маловажен, защото съответства на критериите, изведени в чл. 93, т. 9 от НК.

Въззивният съд намира за правилни и изводите на районния съд за субективната съставомерност на деянието на обвиняемия, поради което не констатира основание за тяхната корекция или допълнение. Деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2, пр. 1 от НК.

Доводите на защитата, че процесният случай следва да се оцени като малозначителен и поради това е с отсъстваща обществена опасност или явно незначителна такава, не се споделят и от настоящия съдебен състав. Преценката за малозначителност се съдържа в относимостта на фактическата тежест на конкретното деяние към критериите на закона. Основният критерий, за да се приеме малозначителност на деянието, следователно, е липсата или изключително пренебрежимата степен на обществена опасност на извършеното деяние. Действително, обв. М. Б. не разкрива висока степен на обществена опасност – същият е с чисто съдебно минало, трудово ангажиран е, доброволно е предал държаното от него наркотично вещество. Същевременно инкриминираното високорисково наркотично вещество, установено у него, не е незначително малко по количество, макар да не е на висока стойност.

С оглед изложеното, правилно е прието, че не са налице и двете хипотези на чл. 9, ал. 2 от НК, поради което въззивната жалба е неоснователна.

На следващо място, въззивният съд провери индивидуализацията на наказателната отговорност на обв. М. Б. и наложеното му наказание по вид и размер.

При провеждането на дейността по справедливо отмерване на следващото се на обв. Б. наказание районният съд правилно е установил, че към момента на деянието е приложим институтът на освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а, ал. 1 от НК. Няма настъпили съставомерни имуществени вреди, обвиняемият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност, не са били налице и отрицателните предпоставки на чл. 78а, ал. 7 от НК.

Настоящият съдебен състав намира доводите на прокурора за незаконосъобразност на определения от първоинстанционния съд размер на административната санкция за основателни. В конкретния случай наказанието, предвидено за престъплението по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 1 от НК, е глоба до хиляда лева, което означава, че размерът на административното наказание, което може да бъде наложено на обвиняемия по реда на чл. 78а, ал. 1 от НК не може да надвишава този размер.

Същевременно в чл. 78а, ал. 1 от НК е предвидено, че административното наказание може да е глоба от хиляда до пет хиляди лева.

В случая нормата на чл. 78а, ал. 5 от НК би била приложима само ако предвидената глоба в чл. 354а, ал. 5 НК превишава 1 000 лева, а това не така. Същевременно, тази норма ни визира възможност при налагане на адм.наказание глоба по чл. 78а, ал. 1 НК, да се премине под минимума посочен в разпоредбата.

В този смисъл са и доводите на СРП, които се позовават и на т.6 от ПП ВС № 7/1985г., които не са изгубили актуалността си, и указват неприложимост на правилата на определяне на наказание по чл. 55 от НК в случаите по Глава осма, раздел IV НК.

По тези съображения следва да се приеме, че първоинстанционният съд неправилно е индивидуализирал наказанието, като е наложил такова под най-ниския предел на санкцията по чл. 78а от НК. Това налага същото спрямо обв. Б. да бъде

увеличено до минималния размер, предвиден в чл.78а, ал. 1 от НК, а именно 1000,00 (хиляда) лева, който в същото време е и максималният възможен съобразно забрА.та по чл. 78а, ал. 5 от НК.

Законосъобразно на основание чл. 354а, ал. 6, вр. чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК инкриминираното наркотично вещество е отнето в полза на държавата.

Отчитайки изхода на делото, районният съд правилно е решил и съпътстващите наказателноправното осъждане въпроси, свързани с присъждането на разноските върху обвиняемия.

В заключение, след обобщаване на резултатите от извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на първоинстанционното решение, въззивната инстанция не констатира други основания, налагащи неговото изменение или отмяна, поради което и с оглед изложените съображения същото следва да бъде потвърдено в остА.лата му част.

Така мотивиран и на основание чл. 334, ал. 1, т. 3, вр. чл. 337, ал. 2, т. 3 и чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК, Софийски градски съд

Р Е Ш И:

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА решение от 07.12.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 14144/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, като увеличава размера на наложеното на обвиняемия М. Р. Б. административно наказание глоба от 500,00 (петстотин) лева на 1000,00 (хиляда) лева.

ПОТВЪРЖДАВА решението в остА.лата му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране. Да се съобщи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____